

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**IXe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 223.490 van 16 mei 2013  
in de zaak A. 204.951/IX-7681**

In zake : Yves NULENS  
wonend te 3832 Ulbeek-Wellen  
Beursstraat 44  
waar woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van  
Volksgezondheid  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Rik Depla  
kantoor houdend te 8310 Brugge-St. Kruis  
Karel van Manderstraat 123  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1. De vordering, ingesteld op 22 mei 2012, strekt tot de herziening van het arrest nr. 218.891 van 16 april 2012 van de Raad van State.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-auditeur generaal Marc Lefever heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 mei 2013.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker en advocaat Emmeline Blondeel, die loco advocaat Rik Depla verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. De verzoeker is sinds 1 augustus 2000 statutair adjunct-adviseur -functie die nadien is omgevormd tot attaché-, bij het directoraat-generaal Organisatie van de Gezondheidsvoorzieningen van de Federale Overheidsdienst (FOD) Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu.

3.2. Bij zijn evaluatie over het jaar 2006 krijgt de verzoeker de eindvermelding “onvoldoende”. Vervolgens wordt hem ook voor de periode 2007-2008 de eindvermelding “onvoldoende” toegekend.

Bij koninklijk besluit van 21 augustus 2009 wordt hij in toepassing van artikel 21 van het koninklijk besluit van 2 augustus 2002 houdende de invoering van een evaluatiecyclus in de federale overheidsdiensten ontslagen wegens beroepsongeschiktheid.

3.3. De verzoeker heeft tegen dit besluit een beroep tot nietigverklaring ingesteld (zaak nr. A.194.870/IX-6629). Bij arrest nr. 218.891 van 16 april 2012 is het beroep in deze zaak verworpen.

Het is van dat arrest dat de verzoeker thans de herziening vraagt.

#### *IV. Onderzoek van de vordering*

##### *Exceptie van de verwerende partij*

4. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord op dat de verzoeker in geen van zijn vier in het verzoek tot herziening aangevoerde middelen een grond tot herziening, zoals vermeld in artikel 31 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, aanvoert.

##### *Beoordeling*

5. Artikel 31 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State luidt als volgt:

“Alleen arresten op tegenspraak zijn vatbaar voor herziening. Het beroep tot herziening is slechts ontvankelijk indien sinds de uitspraak van het arrest doorslaggevende stukken zijn teruggevonden die door toedoen van de tegenpartij waren achtergehouden of indien het arrest werd gewezen op als vals erkende of vals verklaarde stukken.

De termijn van beroep gaat in de dag waarop ontdekt wordt dat het stuk vals is of dat het achtergehouden stuk bestaat”.

Het beroep tot herziening is een buitengewoon rechtsmiddel dat restrictief moet worden opgevat, omdat het afwijkt van het grondbeginsel dat wanneer een zaak eenmaal beslecht is de rechter zijn rechtsmacht over die zaak heeft uitgeput. De herziening van een arrest is dan ook slechts mogelijk in de twee limitatief in artikel 31 opgesomde gevallen, die bovendien strikt moeten worden geïnterpreteerd.

Aldus kunnen enkel de middelen waarin de verzoeker aanvoert dat er sinds de uitspraak van het arrest stukken zijn teruggevonden die door toedoen van de tegenpartij waren achtergehouden en/of dat het arrest gewezen is op als vals erkende of vals verklaarde stukken, worden onderzocht. Middelen die gericht zijn tegen het bestreden besluit waarover de Raad van State zich heeft uitgesproken in het arrest waarvan de herziening wordt gevorderd, zijn niet ontvankelijk.

6. In zijn verzoekschrift ontwikkelt de verzoeker vier middelen.

In een eerste middel voert hij aan dat het organogram dat de verwerende partij in de zaak A.194.870/IX-6629 heeft bijgebracht -en waarop de Raad van State zich gebaseerd heeft om het tweede middel in die zaak te verwerpen- vals is. Hij argumenteert dan verder dat A. Poncé -die zijn evaluaties mede heeft ondertekend- tot de Franse taalrol behoort en niet wettelijk tweetalig is en dat dit een schending uitmaakt van de taalwetgeving, hetgeen tot een vernietiging van zijn beide evaluaties alsook van het koninklijk besluit van 21 augustus 2009 moet leiden. In een tweede middel stelt hij dat pas bij besluit van 29 juni 2010 werd bepaald wie binnen de FOD Volksgezondheid de hiërarchische meerderen zijn die bevoegd zijn om een voorlopig voorstel van tuchtstraf op te maken en dat -zoals hij reeds in zijn laatste memorie in de zaak A.194.870/IX-6629 heeft aangevoerd- bijgevolg alle tucht-, straf- en ontslagprocedures die van vóór die datum dateren, onwettig zijn. In een derde middel betoogt hij dat de Belgische Staat strafbare feiten heeft gepleegd door hem te ontslaan terwijl hij ziek was zodat het ontslag niet rechtsgeldig is. In een vierde middel argumenteert hij ten slotte dat zijn evaluaties onregelmatig zijn verlopen doordat evaluator K. Schoonjans -in strijd met artikel 6 van het koninklijk besluit van 2 augustus 2002- geen houder is van een management- of staffunctie en het bewijs niet is geleverd dat iemand met een staffunctie als evaluator werd aangewezen. Bovendien had de dienst controle van de boekhouding van de ziekenhuizen van de FOD Volksgezondheid beslist dat de evaluatie van adviseurs en adjunct-adviseurs diende te gebeuren door A. Poncé en wanneer zulks dan niet gebeurt kan niet naar het organogram worden verwezen

om aan die beslissing afbreuk te doen. In het arrest waarvan de herziening wordt gevraagd wordt ook niet bewezen waarom dat organogram zou prevaleren op het evaluatiedocument.

In zijn memorie van wederantwoord ontwikkelt de verzoeker verder de middelen die hij in zijn verzoekschrift tot herziening heeft aangevoerd, zonder evenwel in te gaan op de exceptie van de verwerende partij dat die middelen de toets van de ontvankelijkheid in het kader van een beroep tot herziening niet doorstaan.

In zijn laatste memorie gaat de verzoeker wel nog in op de ontvankelijkheid van de middelen. Met betrekking tot het eerste middel argumenteert hij dat het arrest van 16 april 2012 gewezen is op basis van een vals organogram dat bovendien ondergeschikt is aan zijn evaluatiedocument. Hij stelt dat de valsheid van het organogram door hem wordt bewezen -waarbij hij verwijst naar het koninklijk besluit van 21 december 2005 waaruit moet blijken dat A. Poncé behoort tot het Franse taalkader- en merkt voorts op dat de verwerende partij niet bewijst dat het organogram niet vals zou zijn -hetgeen volgens hem als een impliciete erkenning van de valsheid begrepen moet worden- en dat de strikte termijnen waaraan een procedure voor de Raad van State gebonden is, verhinderen dat de valsheid van een stuk door de strafrechter wordt vastgesteld. Met betrekking tot zijn tweede middel stelt hij nog dat hij het bewijs levert dat het vijfde middel in de zaak A.194.870/IX-6629 ontvankelijk en gegrond bevonden moest worden en dat het arrest van 16 april 2012 bijgevolg fout is, waarbij hij zich de vraag stelt of een bewezen fout geen reden is tot herziening van een arrest. Vervolgens merkt de verzoeker nog op dat in het arrest van 16 april 2012 de volgende wetten en feiten over het hoofd werden gezien en dat dit bijkomende redenen zijn om het arrest te herzien:

“- De wet van 04-04-1994 betreffende de openbaarheid van bestuur (verplichting de beroepsmogelijkheden te vermelden, de instanties en de termijnen zie art. 2.4.).

- De algemene wet van 10-05-2007 ter bestrijding van vormen van discriminaties, waaronder discriminatie wegens ziekte en discriminatie wegens

ongelijke behandeling van ambtenaren die zich in dezelfde omstandigheden bevinden.

- Waarom mag de verwerende partij liegen in een KB nl. het K.B. van 21-08-2009. In dit KB beweert de verwerende partij dat het KB betreffende de evaluatie cyclus van 02-08-2002 door haar was geïmplementeerd, wat niet het geval was. De volledige implementatie moest volgens het KB van 02-08-2002 binnen de 18 maanden gebeurd zijn, dus vanaf 1 maart 2004. De raad van beroep bij de F.O.D. Volksgezondheid werd pas opgericht bij KB van 17 maart 2009”.

7. Met de verwerende partij wordt vastgesteld dat het tweede, derde en vierde middel van de verzoeker, alsook zijn “bijkomende redenen om het arrest te herzien” geen betrekking hebben op de twee in artikel 31 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vermelde herzieningsgronden, hetgeen noopt tot het besluit dat ze onontvankelijk zijn.

8. Enkel het eerste middel -en dan slechts in de mate de verzoeker aanvoert dat het arrest gewezen is op basis van een vals organogram- komt enigszins in de buurt van de tweede door artikel 31 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vermelde herzieningsgrond.

In dat verband moet evenwel worden vastgesteld dat artikel 31 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereist dat het arrest gewezen werd op basis van een stuk dat “als vals erkend” of “vals verklaard” is. Een stuk kan maar worden beschouwd als “als vals erkend” of “vals verklaard”, indien het vóór de vraag tot herziening door de persoon die het heeft vervalst als vals is erkend of door een bevoegde straf- of burgerlijke rechter vals is verklaard. De loutere bewering van de verzoeker dat het stuk vals is, volstaat in dat verband niet.

In de voorliggende zaak doet geen van beide situaties zich voor. De verwerende partij heeft immers niet erkend dat het organogram vals is en de verzoeker heeft ook door de strafrechter of de burgerlijke rechter niet laten vaststellen dat het als een vals stuk moet worden beschouwd.

9. Het voorgaande leidt tot het besluit dat de verzoeker er niet in slaagt aan te tonen dat één van de twee redenen die overeenkomstig artikel 31 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tot een herziening van een arrest kunnen leiden, vervuld zijn.

10. De vordering tot herziening moet bijgevolg worden afgewezen.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State verwerpt de vordering.**

**2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot herziening, begroot op 175 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 16 mei 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

|                        |                  |
|------------------------|------------------|
| André Vandendriessche, | kamervoorzitter, |
| Daniël Moons,          | staatsraad,      |
| Geert Debersaques,     | staatsraad,      |
| bijgestaan door        |                  |
| Vera Wauters,          | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Vera Wauters**

**André Vandendriessche**